

Clamavi ad te, Domine, tota die: expandi ad te manus meas.

11 Numquid mortuis facies mirabilia: aut medici fuscitabunt, & confitebuntur tibi?

12 Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam, & veritatem tuam in perditione?

13 Numquid cognoscuntur in tenebris mirabilia tua: & iustitia tua in terra oblivionis?

14 Et ego ad te, Domine, clamavi: & manserit oratio mea praeveniet te

15 Ut quid Domine repellis orationem meam: avertis faciem tuam a me?

16 Pauper sum ego, & in laboribus a juventute mea: exaltatus autem, humiliatus sum & conturbatus.

17 In me transierunt ira tua: & terrores tui conturbaverunt me.

18 Circumdederunt me sicut aqua tota die: circumdederunt me simul.

19 Elongasti a me amicum, & proximum: & notos meos a miseria.

1 Intellectus Ethan Ezrahite,
Psalmus LXXXVIII.

2 Misericordias Domini in æternum cantabo. In generationem & generationem annuntiabo veritatem tuam in ore meo.

3 Quoniam dixisti: In æternum misericordia edificabitur in cœlis: præparabitur veritas tua in eis.

* 2. Reg.
7. 12.

4 Disposui testamentum electis meis, * juravi David servo meo:

5 Usque in æternum præparabo semen tuum. Et edificabo in generationem & generationem sedem tuam.

6 Confitebuntur cœli mirabilia tua Domine: etenim veritatem tuam in ecclesia sanctorum.

7 Quoniam quis in nubibus æquabitur Domino: similis erit Deo in filiis Dei?

8 Deus, qui glorificatur in consilio sanctorum: magnus & terribilis super omnes, qui in circuitu ejus sunt.

9 Domine Deus virtutum, quis similis tibi? potens es Domine, & veritas tua in circuitu tuo.

10 Tu dominaris potestati maris: motum autem fluctuum ejus tu mitigas.

11 Tu humiliasti sicut vulneratum, superbum: in brachio virtutis tuæ dispersisti inimicos tuos.

12 * Tui sunt cœli, & tua est terra, orbem terræ & plenitudinem ejus tu fundasti:

* Gen.
1. 2.

13 Aquilonem & mare tu creasti. Thabor & Hermon in nomine tuo exultabunt:

14 Tuum brachium cum potentia. Firmetur manus tua, & exaltetur dextera tua.

15 Iustitia & iudicium præparatio sedis tuæ. Misericordia & veritas præcedent faciem tuam:

16 Beatus populus, qui scit jubilationem. Domine, in lumine vultus tui ambulabunt,

17 Et in nomine tuo exultabunt tota die, & in iustitia tua exultabuntur.

18 Quoniam gloria virtutis eorum tu es: & in beneplacito tuo exaltabitur cornu nostrum.

19 Quia Domini est assumptio nostra, & sancti Israel regis nostri.

20 Tunc locutus es in visione sanctis tuis, & dixisti: Posui adjutorium in potente: & exaltavi electum de plebe mea.

21 * Inveni David servum meum: oleo sancto meo unxi eum.

* 1. Reg.
16. 1. 12.
Astor. 13
22.

22 Manus enim mea auxiliabitur ei: & brachium meum confortabit eum.

23 Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non apponet nocere ei.

24 Et concidam a facie ipsius inimicos ejus: & odientes eum in fugam convertam.

25 Et veritas mea, & misericordia mea cum ipso: & in nomine meo exaltabitur cornu ejus.

26 Et ponam in mari manum ejus, & in fluminibus dexteram ejus.

27 Ipse invocabit me: Pater meus es tu: Deus meus, & susceptor salutis meæ:

28 Et ego primogenitum ponam illum, excelsum præ regibus terræ.

29 In æternum servabo illi misericordiam meam: & testamentum meum fidele ipsi.

30 Et ponam in sæculum sæculi semen ejus : & thronum ejus sicut dies cæli.

31 Si autem dereliquerint filii ejus legem meam : & in judiciis meis non ambulaverint :

32 Si justitias meas profanaverint : & mandata mea non custodierint :

33 Visitabo in virga iniquitates eorum : & in verberibus peccata eorum.

34 Misericordiam autem meam non dispergam ab eo : neque nocebo in veritate mea.

35 Neque profanabo testamentum meum : & quæ procedunt de labiis meis, non faciam irrita.

36 Semel juravi in sancto meo, si David mentiar :

37 Semen ejus in æternum manebit.

* 2. Reg.
7. 16.

38 Et thronus ejus sicut Sol in conspectu meo, & sicut Luna perfecta in æternum : & testis in cælo fidelis.

39 Tu vero repulisti & despexisti : distulisti Christum tuum.

40 Evertisti testamentum servi tui : profanasti in terra Sanctuarium ejus.

41 Destruixisti omnes sepes ejus : posuisti firmamentum ejus formidinem.

42 Diripuerunt eum omnes transeuntes viam : factus est opprobrium vicinis suis.

43 Exaltasti dexteram deprimentium eum : latificasti omnes inimicos ejus.

44 Avertisti adjutorium gladii ejus : & non ea auxiliatus ei in bello.

45 Destruixisti eum ab emundatione : & fedem ejus in terram collidisti.

46 Minorasti dies temporis ejus : perfudisti eum confusione.

47 Usquequo Domine avertis in finem : exardescet sicut ignis ira tua ?

48 Memorare, quæ mea substantia : numquid enim vane constituisti omnes filios hominum ?

49 Quis est homo, qui vivet, & non videbit mortem : eruet animam suam de manu inferi ?

* 2. Reg.
7. 17.

50 Ubi sunt misericordiæ tuæ antiquæ Domine, * sicut jurasti David in veritate tua ?

51 Memor esto Domine opprobrii servorum tuo.

tuorum (quod continui in sinu meo) multarum gentium.

52 Quod exprobraverunt inimici tui, Domine, quod exprobraverunt commutationem Christi tui.

53 Benedictus Dominus in æternum : fiat, fiat.

I Oratio Moyfi hominis Dei.
Psalmus LXXXIX.

Domine, refugium factus es nobis : a generatione in generationem.

2 Priusquam montes fierent, aut formaretur terra, & orbis : a sæculo & usque in sæculum tu es Deus.

3 Ne avertas hominem in humilitatem : & dixisti : Convertimini filii hominum.

4 Quoniam mille anni ante oculos tuos, tamquam dies hesternæ, quæ præterit.

Et custodia in nocte,

5 Quæ pro nihilo habentur, eorum anni erunt.

6 Mane sicut herba transeat, mane floreat, & transeat : vespere decidat, induret, & arefeat.

7 Quia defecimus in ira tua, & in furore tuo turbati sumus.

8 Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo : sæculum nostrum in illuminatione vultus tui.

9 Quoniam omnes dies nostri defecerunt : & in ira tua defecimus.

Anni nostri sicut aranea meditabuntur :

10 * Dies annorum nostrorum in ipsis, septuaginta anni. *Eccl. 18. 8.*

Si autem in potentatibus, octoginta anni : & amplius eorum, labor & dolor.

Quoniam supervenit mansuetudo : & corripiemur.

11 Quis novit potestatem iræ tuæ : & præ timore tuo iram tuam

12 Dinumerare ?

Dexteram tuam sic notam fac : & eruditos corde in sapientia.

13 Convertere Domine, usquequo ? & deprecabilis esto super servos tuos.

14 Repleti sumus mane misericordia tua : & exultavimus, & delectati sumus omnibus diebus nostris.

15 Lætati sumus pro diebus, quibus nos humiliasti: annis, quibus vidimus mala.

16 Respice in servos tuos, & in opera tua: & dirige filios eorum.

17 Et sit splendor Domini Dei nostri super nos, & opera manuum nostrarum dirige super nos: & opus manuum nostrarum dirige.

Laus Cantici David. Psalmus XC.

1 Qui habitat in adiutorio Altissimi, in protectione Dei cœli commorabitur.

2 Dicit Domino: Susceptor meus es tu, & refugium meum: Deus meus sperabo in eum.

3 Quoniam ipse liberavit me de laqueo venantium, & a verbo aspero.

4 Scapulis suis obumbrabit tibi: & sub pennis ejus sperabis.

5 Scuto circumdabit te veritas ejus: non timebis a timore nocturno.

6 A sagitta volante in die, a negotio perambulante in tenebris: ab incurso, & dæmonio meridiano.

7 Cadent a latere tuo mille, & decem millia a dextris tuis: ad te autem non appropinquabit.

8 Veruntamen oculis tuis considerabis: & retributionem peccatorum videbis.

9 Quoniam tu es Domine spes mea: Altissimum posuisti refugium tuum.

10 Non accedet ad te malum: & flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.

11 * Quoniam angelis suis mandavit de te: ut custodiant te in omnibus viis tuis.

12 In manibus portabunt te: ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.

13 Super aspidem, & basiliscum ambulabis: & conculcabis leonem & draconem.

14 Quoniam in me speravit, liberabo eum: protegam eum, quoniam cognovit nomen meum.

15 Clamabit ad me, & ego exaudiam eum: cum ipso sum in tribulatione, eripiam eum & glorificabo eum.

16 Longitudine dierum replebo eum: & ostendam illi salutarem meum.

1 Psalmus Cantici, In die Sabbati. XCI.

2 Bonum est confiteri Domino: & psallere nomini tuo Altissime.

3 Ad annuntiandum mane misericordiam tuam: & veritatem tuam per noctem.

4 In decachordo psalterio: cum cantico, in cithara.

5 Quia delectasti me, Domine, in factura tua: & in operibus manuum tuarum exultabo.

6 Quam magnificata sunt opera tua Domine! nimis profundæ factæ sunt cogitationes tuæ:

7 Vir insipiens non cognoscet, & stultus non intelliget hæc.

8 Cum exorti fuerint peccatores sicut fœnum: & apparuerint omnes, qui operantur iniquitatem. Ut intereant in sæculum sæculi:

9 Tu autem Altissimus in æternum Domine.

10 Quoniam ecce inimici tui peribunt: & dispergentur omnes, qui operantur iniquitatem.

11 Et exaltabitur sicut unicornis cornu meum: & senectus mea in misericordia uberi.

12 Et despexit oculus meus inimicos meos: & in insurgentibus in me malignantibus audiet auris mea.

13 Justus, ut palma florebit: sicut cedrus Libani multiplicabitur.

14 Plantati in domo Domini, in atris domus Dei nostri florebit.

15 Adhuc multiplicabuntur in fenestra uberi: & bene patientes erunt,

16 Ut annuntient: Quoniam rectus Dominus Deus noster: & non est iniquitas in eo.

Laus Cantici ipsi David in die ante sabbatum, quando fundata est terra. Psalmus XCII.

1 Dominus regnavit, decorem indutus est: indutus est Dominus fortitudinem, & præcipit se.

Etenim firmavit orbem terræ, qui non commovebitur.

2 Parata sedes tua ex tunc: a sæculo tu es.

3 Elevaverunt flumina Domine: elevaverunt flumina vocem suam.

Elevaverunt flumina fluxus suos,

4 A vocibus aquarum multarum.

Mirabiles elationes maris, mirabilis in altis Dominus.

5 Testimonia tua credibilia facta sunt nimis: domum tuam decet sanctitudo Domine in longitudinem dierum.

Psalmus ipsi David, Quarta sabbati. XCIII.

1 **D**Eus ultionum Dominus: Deus ultionum libere egit.

2 Exaltare, qui iudicas terram: redde retributionem superbis.

3 Usquequo peccatores, Domine, usquequo peccatores gloriabuntur.

4 Effabuntur, & loquentur iniquitatem: loquentur omnes, qui operantur iniquitatem?

5 Populum tuum, Domine, humiliaverunt: & hæreditatem tuam vexaverunt.

6 Viduam & advenam interfecerunt: & pupillos occiderunt.

7 Et dixerunt: Non videbit Dominus, nec intelliget Deus Jacob.

8 Intelligite insipientes in populo: & stulti aliquando sapite.

9 Qui plantavit aurem, non audiet? aut qui finxit oculum, non considerat?

10 Qui corripit gentes, non arguet: qui docet hominem scientiam?

11 Dominus scit cogitationes hominum, quoniam vanæ sunt.

12 Beatus homo, quem tu erudieris Domine: & de lege tua docueris eum.

13 Ut mitiges ei a diebus malis, donec fodiatur peccatori fovea.

14 Quia non repellet Dominus plebem suam: & hæreditatem suam non deselinquet.

15 Quoadulque iustitia convertatur in iudicium: & qui juxta illam, omnes qui recto sunt corde.

16 Quis consurget mihi adversus malignantes?

tes? aut quis stabit mecum adversus operantes iniquitatem?

17 Nisi quia Dominus adjovit me: paulo minus habitasset in inferno anima mea.

18 Si dicebam: Motus est pes meus: misericordia tua, Domine, adjuvabat me.

19 Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo, consolationes tuæ lætificaverunt animam meam.

20 Numquid adhæret tibi sedes iniquitatis, qui singis laborem in præcepto?

21 Captabunt in animam iusti: & sanguinem innocentem condemnabunt.

22 Et factus est mihi Dominus in refugium: & Deus meus in adiutorium spei meæ.

23 Et reddet illis iniquitatem ipsorum: & in malitia eorum disperdet eos: disperdet illos Dominus Deus noster.

Laus Cantici ipsi David. Psalmus XCIV.

1 **V**ENITE, exultemus Domino: jubilemus Deo salutari nostro.

2 Præoccupemus faciem ejus in confessione: & in psalmis jubilemus ei.

3 Quoniam Deus magnus Dominus, & rex magnus super omnes deos.

4 Quia in manu ejus sunt omnes fines terræ: & altitudines montium ipsius sunt.

5 Quoniam ipse est mare, & ipse fecit illud: & siccam manus ejus formaverunt.

6 Venite adoremus, & procidamus: & ploremus ante Dominum, qui fecit nos.

7 Quia ipse est Dominus Deus noster: & nos populus pascuæ ejus, & oves manus ejus.

8 * Hodie si vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda vestra:

9 Sicut in irritatione secundum diem tentationis in deserto: ubi tentaverunt me patres vestri, probaverunt me, & viderunt opera mea.

10 * Quadraginta annis offensus fui generationi illi, & dixi: Semper hi errant corde.

11 Et isti non cognoverunt vias meas: * ut juravi in ira mea: Si introibunt in requiem meam.

Canticum ipsi David.

1 Quando domus ædificabatur post captivitatem. (1. Par. 15.) Psalmus XCV.

Cantate Domino canticum novum : cantate Domino omnis terra.

2 Cantate Domino, & benedicite nomini ejus : annuntiate de die in diem salutare ejus.

3 Annuntiate inter Gentes gloriam ejus, in omnibus populis mirabilia ejus.

4 Quoniam magnus Dominus, & laudabilis nimis : terribilis est super omnes deos.

5 Quoniam omnes dii Gentium dæmonia : Dominus autem cælos fecit.

6 Confessio, & pulchritudo in conspectu ejus : sanctimonia, & magnificentia in sanctificatione ejus.

7 Afferte Domino patriæ Gentium, afferte Domino gloriam & honorem :

8 Afferte Domino nomini ejus.

Tollite hostias, & introite in atria ejus :

9 Adorate Dominum in atrio sancto ejus.

Commoveatur a facie ejus universa terra :

10 Dicite in Gentibus, quia Dominus regnavit. Etenim correxit orbem terræ, qui non commovebitur : judicabit populos in æquitate.

11 Latentur cæli, & exultet terra : commoveatur mare, & plenitudo ejus :

12 Gaudebunt campi, & omnia, quæ in eis sunt. Tunc exultabunt omnia ligna sylvarum

13 A facie Domini, quia venit : quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terræ in æquitate, & populos in veritate sua.

Huic David,

Quando terra ejus restituta est. Psal. XCVI.

1 Dominus regnavit, exultet terra : latentur insulæ multæ.

2 Nubes, & caligo in circuitu ejus : justitia, & judicium correctio sedis ejus.

3 Ignis ante ipsum præcedet, & inflammabit in circuitu inimicos ejus.

4 II-

4 Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ : vidit, & commota est terra.

5 Montes, sicut cera fluxerunt a facie Domini : a facie Domini omnis terra.

6 Annuntiaverunt cæli justitiam ejus : & viderunt omnes populi gloriam ejus

7 * Confundantur omnes, qui adorant sculptilia & qui gloriantur in simulachris suis.

* Adorate eum omnes angeli ejus :

8 Audivit, & lætata est Sion.

Et exultaverunt filiæ Judæ, propter judicia tua Domine :

9 Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram : nimis exaltatus es super omnes deos.

10 * Qui diligitis Dominum, odite malum : custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

11 Lux orta est justo, & rectis corde lætitia.

12 Lætamini justi in Domino : & confitemini memoriæ sanctificationis ejus.

I Psalmus ipsi David XCVII.

Cantate Domino canticum novum : quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus, & brachium sanctum ejus.

2 * Notum fecit Dominus salutare suum : in conspectu gentium revelavit justitiam suam.

3 Recordatus est misericordiæ suæ, & veritatis suæ domui Israel.

Viderunt omnes termini terræ salutare Dei nostri.

4 Jubilate Deo omnis terra : cantate, & exultate, & psallite.

5 Psallite Domino in cithara, in cithara & voce psalmi :

6 In tubis ductilibus, & voce tubæ corneæ. Jubilate in conspectu regis Domini :

7 Moveatur mare, & plenitudo ejus : orbis terrarum, & qui habitant in eo.

8 Flumina plaudent manu, simul montes exultabunt

9 A conspectu Domini : quoniam venit judicare terram.

* Exod.

20. 1.

Levit.

26. 1.

Deut. 5. 8.

* Hebr.

1. 6.

* Amos

5. 15

Rom. 12. 9.

* Isai.

50. 10.

Lu. 3. 6.

Judicabit orbem terrarum in justitia, & populos in æquitate.

1 Psalmus ipsi David. XCVIII.

Dominus regnavit. irascantur populi; qui sedet super cherubim. moveatur terra.

2 Dominus in Sion magnus: & excelsus super omnes populos.

3 Confiteantur nomini tuo magno: quoniam terribile, & sanctum est:

4 Et honor regis judicium diligit.

Tu parasti directiones: judicium & justitiam in Jacob tu fecisti.

5 Exaltate Dominum Deum nostrum. & adorate scabellum pedum ejus: quoniam sanctum est.

6 Moyfes & Aaron in sacerdotibus ejus: & Samuel inter eos, qui invocant nomen ejus:

Invocabant Dominum, & ipse exaudiebat eos.

7 In columna nubis loquebatur ad eos.

Custodiebant testimonia ejus, & præceptum, quod dedit illis.

8 Domine Deus noster tu exaudiebas eos: Deus, tu propitius fuisti eis, & ulciscens in omnes adinventiones eorum.

9 Exaltate Dominum Deum nostrum, & adorate in monte sancto ejus: quoniam sanctus Dominus Deus noster.

1 Psalmus in confessione. XCIX.

2 **J**ubilate Deo omnis terra: servite Domino in lætitia.

Introite in conspectu ejus, in exultatione.

3 Scitote, quoniam Dominus ipse est Deus: ipse fecit nos, & non ipsi nos:

Populus ejus & oves pascuæ ejus:

4 Introite portas ejus in confessione, atria ejus in hymnis: confitemini illi.

Laudate nomen ejus:

5 Quoniam suavis est Dominus, in æternum misericordia ejus, & usque in generationem & generationem veritas ejus.

1 Psalmus ipsi David C.

Misericordiam, & judicium cantabo tibi Domine:

2 Pfallam, & intelligam in via immaculata, quando venies ad me.

Perambulabam in innocentia cordis mei, in medio domus meæ.

3 Non proponebam ante oculos meos rem injustam: facientes prævaricationes odivi.

Non adhæsit mihi

4 Cor pravum, declinantem a me malignum non cognoscebam.

5 Detrahentem secreto proximo suo, hunc persequabar.

Superbo oculo, & insatiabili corde, cum hoc non edebam.

6 Oculi mei ad fideles terræ, ut sedeant mecum: ambulans in via immaculata, hic mihi ministrabat.

7 Non habitabit in medio domus meæ, qui facit superbiam: qui loquitur iniqua, non direxit in conspectu oculorum meorum.

8 In matutino interficiebam omnes peccatores terræ: ut disperderem de civitate Domini omnes operantes iniquitatem.

1 Oratio pauperis, Cum anxius fuerit, & in conspectu Domini effuderit precem suam.

Psalmus CI.

2 **D**omine exaudi orationem meam: & clamor meus ad te veniat.

3 Non avertas faciem tuam a me: in quacumque die tribulor, inclina ad me aurem tuam.

In quacumque die invocavero te, velociter exaudi me.

4 Quia defecerunt sicut fumus dies mei: & ossa mea sicut cremium aruerunt.

5 Percussus sum ut fœnum, & aruit cor meum: quia oblitus sum comedere panem meum.

6 A voce gemitus mei adhæsit os meum carni meæ.

7 Similis factus sum pellicano solitudinis: factus sum sicut nicticorax in domicilio.

8 Vigilavi, & factus sum sicut passer solitarius in tecto.

9 Tota die exprobrabant mihi inimici mei: & qui laudabant me, adversum me jurabant. 10

10 Quia cinerem tanquam panem manduca-
bam, & potum meum cum fletu miscebam.

11 A facie iræ & indignationis tuæ, quia ele-
vans allifilli me.

12 Dies mei sicut umbra declinaverunt: & ego
sicut fœnum arui.

13 Tu autem, Domine, in æternum permanes:
& memoriale tuum in generationem & genera-
tionem.

14 Tu exurgens misereberis Sion: quia tem-
pus miserendi ejus, quia venit tempus.

15 Quoniam placuerunt servis tuis lapides
ejus: & terræ ejus miserebuntur.

16 Et timebunt Gentes nomen tuum Domine,
& omnes reges terræ gloriam tuam.

17 Quia ædificavit Dominus Sion: & videbi-
tur in gloria sua.

18 Respexit in orationem humilium: & non
sprevit preces eorum.

19 Scribantur hæc in generatione altera: &
populus, qui creabitur, laudabit Dominum:

20 Quia prospexit de excelso sancto suo: Do-
minus de cælo in terram aspexit;

21 Ut audiret gemitus compeditorum: ut sol-
veret filios interemptorum:

22 Ut annuntient in Sion nomen Domini: &
laudem ejus in Jerusalem.

23 In conveniendo populos in unum, & re-
ges ut serviant Domino.

24 Respondit ei in via virtutis suæ: Paucita-
tem dierum meorum nuntia mihi.

25 Ne revoces me in dimidio dierum meo-
rum: in generationem & generationem anni tui.

26 Initio tu Domine, terram fundasti: & ope-
ra manuum tuarum sunt cæli.

27 Ipsi peribunt, tu autem permanes: & omnes
sicut vestimentum veterascent.

Et sicut opertorium mutabis eos, & muta-
buntur:

28 Tu autem idem ipse es, & anni tui non
deficient.

29 Filii servorum tuorum habitabunt: & se-
men eorum in sæculum dirigetur.

1 Ipsi David. Psalmus CII.

Benedic anima mea Domino: & omnia, quæ
intra me sunt, nomini sancto ejus.

2 Benedic anima mea Domino: & noli oblivisci
omnes retributiones ejus.

3 Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis:
qui sanat omnes infirmitates tuas.

4 Qui redimit de interitu vitam tuam: qui
coronat te in misericordia & miserationibus.

5 Qui replet in bonis desiderium tuum: reno-
vabitur ut aquilæ juvenus tua:

6 Faciens misericordias Dominus, & judicium
omnibus injuriam patientibus.

7 Notas fecit vias suas Moyfi, filiis Israel vo-
luntates suas.

8 * Miserator, & misericors Dominus: longani-
mis, & multum misericors.

9 Non in perpetuum irascetur: neque in æter-
num comminabitur.

10 Non secundum peccata nostra fecit nobis:
neque secundum iniquitates nostras retribuit
nobis.

11 Quoniam secundum altitudinem cæli a ter-
ra: corroboravit misericordiam suam super ti-
mentes se.

12 Quantum distat Ortus ab Occidente: longe
fecit a nobis iniquitates nostras.

13 Quomodo miseretur pater filiorum, miser-
tus est Dominus timentibus se.

14 Quoniam ipse cognovit figmentum nostrum.
Recordatus est, quoniam pulvis sumus.

15 Homo, sicut fœnum dies ejus, tanquam
flos agri sic efflorescit.

16 Quoniam spiritus pertransibit in illo, &
non subsistet: & non cognoscet amplius locum
suum.

17 Misericordia autem Domini ab æterno, &
usque in æternum super timentes eum.

Et justitia illius in filios filiorum.

18 His qui servant testamentum ejus:
Et memores sunt mandatorum ipsius, ad fa-
ciendum ea.

19 Dominus in cælo paravit sedem suam: &
regnum ipsius omnibus dominabitur.

20 Benedicite Domino omnes angeli ejus: potentes virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum ejus.

21 Benedicite Domino omnes virtutes ejus: ministri ejus, qui facitis voluntatem ejus.

22 Benedicite Domino omnia opera ejus: in omni loco dominationis ejus, benedic anima mea Domino.

1 Ipsi David, Psalmus CIII.

Benedic anima mea Domino: Domine Deus meus, magnificatus es vehementer.

Confessionem, & decorem induisti:

2 Amictus lumine sicut vestimento:

Extendens celum sicut pellem:

3 Qui tegis aquis superiora ejus.

Qui ponis nubem ascensum tuum: qui ambulat super pennas venorum.

4 * Qui facis angelos tuos, spiritus: & ministros tuos ignem urentem.

5 Qui fundasti terram super stabilitatem suam: non inclinabitur in sæculum sæculi.

6 Abyssus, sicut vestimentum, amictus ejus: super montes stabunt aquæ.

7 Ab increpatione tua fugient: a voce tonitruusui formidabunt.

8 Ascendunt montes, & descendunt campi in locum, quem fundasti eis.

9 Terminum posuisti, quem non transgredientur: neque convertentur operire terram.

10 Qui emittis fontes in convallibus: inter medium montium pertransibunt aquæ.

11 Potabunt omnes bestię agri: expectabunt onagri in siti sua.

12 Super ea volucres cœli habitabunt: de medio petrarum dabunt voces.

13 Rigans montes de superioribus suis: de fructu operum tuorum satiabitur terra:

14 Producent sœnum jumentis, & herbam servituti hominum:

Ut educas panem de terra:

15 Et vinum lætificet cor hominis:

Ut exhilaret faciem in oleo: & panis cor hominis confirmet.

16 Saturabuntur ligna campi, & cedri Libani, quas plantavit:

17 Illic passeret nidificabunt.

Herodii domus dux est eorum;

18 Montes excelsi cervis: petra refugium herinacis.

19 Fecit lunam in tempora: sol cognovit occasum suum.

20 Posuisti tenebras, & facta est nox: in ipsa pertransibunt omnes bestię sylvæ.

21 Catuli leonum rugientes, ut rapiant & querant a Deo escam sibi.

22 Ortus est sol, & congregati sunt: & in cubilibus suis collocabuntur.

23 Exhibet homo ad opus suum: & ad operationem suam usque ad vesperum.

24 Quam magnificata sunt opera tua, Domine! omnia in sapientia fecisti: impleta est terra possessione tua.

25 Hoc mare magnum, & spatiosum manibus: illic reptilia, quorum non est numerus.

Animalia pusilla cum magnis:

26 Illic naves pertransibunt.

Draco iste, quem formasti ad illudendum ei:

27 Omnia a te expectant, ut des illis escam in tempore.

28 Dante te illis, colligent: aperiente te manum tuam, omnia implebuntur bonitate.

29 Avertente autem te faciem, turbabuntur: auferes spiritum eorum, & deficient, & in pulverem suum revertentur.

30 Emittes spiritum tuum, & creabuntur: & renovabis faciem terræ.

31 Sit gloria Domini in sæculum: lætabitur Dominus in operibus suis:

32 Qui respicit terram, & facit eam tremere: qui tangit montes, & fumigant.

33 * Cantabo Domino in vita mea: psallam Deo meo, quandiu sum.

34 Jucundum sit ei eloquium meum: ego vero delectabor in Domino.

35 Deficiant peccatores a terra, & iniqui ita ut non sint: benedic anima mea Domino.

Tom. III.

T

Al.

Alleluja. (1. Par. 16. 8.) Psalmus CIV.

- 1 **C**onfitemini Domino, & invocate nomen
ejus: annuntiate inter Gentes opera ejus.
- 2 Cantate ei, & psallite ei: narrate omnia
mirabilia ejus.
- 3 Laudamini in nomine sancto ejus: lætetur
cor quærentium Dominum.
- 4 Quærite Dominum, & confirmamini: quæ-
rite faciem ejus semper.
- 5 Mementote mirabilem ejus, quæ fecit: pro-
digia ejus, & judicia oris ejus.
- 6 Semen Abraham, servi ejus: filii Jacob ele-
cti ejus.
- 7 Ipse Dominus Deus noster: in universa ter-
ra judicia ejus.
- 8 Memor fuit in sæculum testamenti sui: ver-
bi, quod mandavit in mille generationes:
- 9 * Quod disposuit ad Abraham: & juramenti
sui ad Isaac:
- 10 Et statuit illud Jacob in præceptum: &
Israel in testamentum æternum:
- 11 Dicens: Tibi dabo terram Chanaan: funi-
culum hæreditatis vestræ.
- 12 Cum essent numero brevi, paucissimi & in-
colæ ejus:
- 13 Et pertransierunt de gente in gentem, & de
regno ad populum alterum.
- 14 Non reliquit hominem nocere eis: & corri-
puit pro eis reges.
- 15 * Nolite tangere christos meos: & in pro-
phetis meis nolite malignari.
- 16 Et vocavit famem super terram: & omne
firmamentum panis contrivit.
- 17 Misit ante eos * virum: in servum venum-
datus est Joseph.
- 18 * Humiliaverunt in compedibus pedes ejus,
ferrum pertransiit animam ejus,
- 19 Donec veniret verbum ejus.
Eloquium Domini inflammavit eum:
- 20 * Misit rex, & solvit eum; princeps popu-
lorum, & dimisit eum.
- 21 Constituit eum dominum domus sue: &
principem omnis possessionis sue.

1. Par. 16.
8.

Isai. 12. 4.

* Gen.
22. 16.

* 2. Reg.
1. 14.
1. Par.
16. 22.

* Gen.
37. 36.

* Gen.
39. 20.

* Gen.
41. 14.

- 22 Ut erudiret principes ejus sicut semetipsum:
& fenes ejus prudentiam doceret.
- 23 * Et intravit Israel in Ægyptum: & Jacob
accola fuit in terra Cham.
- 24 * Et auxit populum suum vehementer: &
firmavit eum super inimicos ejus.
- 25 Convertit cor eorum, ut odirent populum
ejus: & dolum facerent in servos ejus.
- 26 * Misit Moysem servum suum: Aaron,
quem elegit ipsum.
- 27 * Posuit in eis verba signorum suorum, &
prodigiorum in Terra Cham.
- 28 * Misit tenebras, & obscuravit: & non ex-
acerbavit sermones suos.
- 29 * Convertit aquas eorum in sanguinem: &
occidit pisces eorum.
- 30 * Edidit terra eorum ranas in penetralibus
regum ipsorum.
- 31 * Dixit, & venit cœnomyia, & cinifes in
omnibus finibus eorum.
- 32 Posuit pluvias eorum grandinem: ignem
comburentem in terra ipsorum.
- 33 Et percussit vineas eorum, & ficulneas eo-
rum: & contrivit lignum finium eorum.
- 34 * Dixit, & venit locusta, & bruchus, cu-
jus non erat numerus:
- 35 Et comedit omne fœnum in terra eorum:
& comedit omnem fructum terræ eorum.
- 36 * Et percussit omne primogenitum in ter-
ra eorum: primitias omnis laboris eorum.
- 37 * Et eduxit eos cum argento & auro: &
non erat in tribubus eorum infirmus.
- 38 Lætata est Ægyptus in profectioe eorum:
quia incubuit timor eorum super eos.
- 39 * Expandit nubem in protectionem eorum,
& ignem, ut luceret eis per noctem.
- 40 * Petierunt, & venit coturnix: & pane
cæli saturavit eos.
- 41 * Dirupit petram, & fluxerunt aquæ: abie-
runt in sicco flumina:
- 42 * Quoniam memor fuit verbi sancti sui,
quod habuit ad Abraham puerum suum.

* Gen.
46. 6.

* Exod.
1. 7.

Actor. 7.
17.

* Exod.
3. 10. & 4.
20.

* Exod.
7. 20.

* Exod.
10. 21.

* Exod.
7. 20.

* Exod.
8. 6.

* Exod.
8. 10. & 24.

* Exod.
12. 29.

* Exod.
12. 35.

* Exod.
13. 21.

Psal. 77. 14.

1. Cor. 10.
1.

* Exod.
16. 13.

* Num.
20. 11.

* Gen.
17. 7.

43 Et eduxit populum suum in exultatione, & electos suos in lætitia.

44 Et dedit illis regiones Gentium: & labores populorum possederunt.

45 Ut custodiant justificationes ejus, & legem ejus requirant.

Alleluja. (*Judith 13. 24.*) Psalmus CV.

Judith.
13. 21.

Ecli.
43. 35.

1 **C**onfitemini Domino quoniam bonus: quoniam in sæculum misericordia ejus.

2 * Quis loquetur potentias Domini, auditas faciet omnes laudes ejus?

3 Beati, qui custodiunt judicium, & faciunt justitiam in omni tempore.

4 Memento nostri Domine, in beneplacito populi tui: visita nos in salutari tuo.

5 Ad videndum in bonitate electorum tuorum, ad lætandum in lætitia gentis tuæ: ut lauderis cum hæreditate tua.

Judith.
7. 19.

6 * Peccavimus cum patribus nostris: injuste egimus, iniquitatem fecimus.

7 Patres nostri in Ægypto non intellexerunt mirabilia tua: non fuerunt memores multitudinis misericordiæ tuæ:

Et irritaverunt ascendentes in mare, Mare rubrum.

8 Et salvavit eos propter nomen suum: ut notam faceret potentiam suam.

Exod.
14. 21.

9 * Et increpuit Mare rubrum, & exsiccatum est: & deduxit eos in abyssi sicut in deserto.

10 Et salvavit eos de manu odientium: & redemit eos de manu inimici.

Exod.
14. 27.

11 * Et operuit aqua tribulantes eos: unus ex eis non remansit.

12 Et crediderunt verbis ejus: & laudaverunt laudem ejus.

13 Cito fecerunt, obliti sunt operum ejus: & non sustinuerunt consilium ejus.

Exod.
17. 2.

14 * Et concupierunt concupiscentiam in deserto: & tentaverunt Deum in iniquo.

Num.
11. 31.

15 * Et dedit eis petitionem ipsorum: & misit saturitatem in animas eorum.

16 Et irritaverunt Moysen in castris: Aaron sanctum Domini,

17 * Aperta est terra, & deglutivit Dathan: & operuit super congregationem Abiron.

Num.
16. 32.

18 Et exarsit ignis in synagoga eorum: flamma combussit peccatores.

Exod.
32. 4.

19 * Et fecerunt vitulum in Horeb: & adoraverunt sculptile.

20 Et mutaverunt gloriam suam in similitudinem vituli comedentis fœnum.

21 Obliti sunt Deum, qui salvavit eos, qui fecit magnalia in Ægypto,

22 Mirabilia in Terra Cham: terribilia in mari rubro.

23 * Et dixit, ut disperderet eos: si non Moyses electus ejus stetit in contractione in conspectu ejus:

Exod.
32. 10.

Ut averteret iram ejus, ne disperderet eos:

24 Et pro nihilo habuerunt terram desiderabilem:

Non crediderunt verbo ejus,

25 Et murmuraverunt in tabernaculis suis: non exaudierunt vocem Domini.

26 * Et levavit manum suam super eos: ut prosterneret eos in deserto:

Num.
14. 32.

27 Et ut dejiceret semen eorum in Nationibus: & dispergeret eos in regionibus.

28 Et initiati sunt Beelphegor: & comederunt sacrificia mortuorum.

29 Et irritaverunt eum in adinventionibus suis: & multiplicata est in eis ruina.

30 * Et stetit Phinees, & placavit: & cessavit quasiatio.

Num.
25. 7.

31 Et reputatum est ei in justitiam, in generationem & generationem usque in sempiternum.

32 * Et irritaverunt eum ad Aquas contradictionis: & vexatus est Moyses propter eos:

Num.
10. 10.

33 Quia exacerbaverunt spiritum ejus.

Et distinxit in labiis suis:

34 Non disperdiderunt gentes, quas dixit Dominus illis.

35 Et commissi sunt inter gentes, & didicerunt opera eorum:

36 Et servierunt sculptilibus eorum: & factum est illis in scandalum.

37 Et immolaverunt filios suos, & filias suas dæmonii.

38 Et effuderunt sanguinem innocentem: sanguinem filiorum suorum & filiarum suarum, quas sacrificaverunt sculptilibus Chanaan.

Et infecta est terra in sanguinibus,

39 Et contaminata est in operibus eorum: & fornicati sunt in adinventionibus suis.

40 Et iratus est furore Dominus in populum suum: & abominatus est hæreditatem suam.

41 Et tradidit eos in manus gentium: & dominati sunt eorum, qui oderunt eos.

42 Et tribulaverunt eos inimici eorum, & humiliati sunt sub manibus eorum:

43 Sæpe liberavit eos.

Ipsi autem exacerbaverunt eum in consilio suo: & humiliati sunt in iniquitatibus suis.

44 Et vidit, cum tribularentur: & audivit orationem eorum.

45 ^{Deut. 30. 1.} Et memor fuit testamenti sui: & penituit eum secundum multitudinem misericordiarum suarum.

46 Et dedit eos in misericordias in conspectu omnium, qui ceperant eos.

47 Salvos nos fac Domine Deus noster: & congrega nos de Nationibus:

Ut confiteamur nomini sancto tuo: & gloriemur in laude tua.

48 Benedictus Dominus Deus Israel a sæculo & usque in sæculum: & dicet omnis populus: Fiat, fiat.

Alleluja. (*Judith. 13. 21.*) Psalmus CVI.

1 Confitemini Domino quoniam bonus: quoniam in sæculum misericordia ejus.

2 Dicant, qui redempti sunt a Domino, quos redemit de manu inimici: & de regionibus congregavit eos.

3 A solis ortu, & occasu: ab aquilone, & mari.

4 Erraverunt in solitudine in inaquoso: viam civitatis habitaculi non invenerunt.

5 Esurientes, & sitientes: anima eorum in ipsis defecit.

6 Et

6 Et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur: & de necessitatibus eorum eripuit eos.

7 Et deduxit eos in viam rectam: ut irent in civitatem habitationis.

8 Confiteantur Domino misericordiarum ejus: & mirabilia ejus filiis hominum.

9 Quia satiavit animam inanem, & animam esurientem satiavit bonis.

10 Sedentes in tenebris, & umbra mortis: vinctos in mendicitate, & ferro.

11 Quia exacerbaverunt eloquia Dei: & consilium Altissimi irritaverunt.

12 Et humiliatum est in laboribus cor eorum: infirmati sunt, nec fuit, qui adjuvaret.

13 Et clamaverunt ad Dominum, cum tribularentur: & de necessitatibus eorum liberavit eos.

14 Et eduxit eos de tenebris, & umbra mortis: & vincula eorum dirupit.

15 Confiteantur Domino misericordiarum ejus: & mirabilia ejus filiis hominum.

16 Quia contrivit portas areas: & vectes ferreos confregit.

17 Suscepit eos de via iniquitatis eorum: propter injustitias enim suas humiliati sunt.

18 Omnem escam abominata est anima eorum: & appropinquaverunt usque ad portas mortis.

19 Et clamaverunt ad Dominum, cum tribularentur: & de necessitatibus eorum liberavit eos.

20 Misit verbum suum, & sanavit eos: & eripuit eos de interitionibus eorum.

21 Confiteantur Domino misericordiarum ejus: & mirabilia ejus filiis hominum.

22 Et sacrificent sacrificium laudis: & annuntient opera ejus in exultatione.

23 Qui descendunt mare in navibus, facientes operationem in aquis multis.

24 Ipsi viderunt opera Domini, & mirabilia ejus in profundo.

25 Dixit, & stetit spiritus procellæ: & exaltati sunt fluctus ejus.

26 Ascendunt usque ad cælos, & descendunt usque ad abyssos: anima eorum in malis tabescebat.

27 Turbati sunt, & moti sunt sicut ebrius: & omnis sapientia eorum devorata est.

28 Et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur, & de necessitatibus eorum eduxit eos.

29 Et statuit procellam ejus in auram: & siluerunt fluctus ejus.

30 Et lætati sunt quia siluerunt: & deduxit eos in portum voluntatis eorum.

31 Confiteantur Domino misericordiae ejus: & mirabilia ejus filiis hominum.

32 Et exaltem eum in ecclesia plebis; & in cathedra seniorum laudent eum.

33 Posuit flumina in desertum; & exitus aquarum in sitim.

34 Terram fructiferam in falfuginem, a malitia inhabitantium in ea.

35 Posuit desertum in stagna aquarum: & terram sine aqua in exitus aquarum.

36 Et collocavit illic esurientes: & constituerunt civitatem habitationis.

37 Et feminaverunt agros, & plantaverunt vineas: & fecerunt fructum nativitatis.

38 Et benedixit eis, & multiplicati sunt nimis: & jumenta eorum non minoravit.

39 Et pauci facti sunt: & vexati sunt a tribulatione malorum, & dolore.

40 Effusa est contemptio super principes: & errare fecit eos in invio, & non in via.

41 Et adjuvit pauperem de inopia: & posuit sicut oves familias.

42 * Videbunt recti, & lætabuntur: & omnis iniquitas oppilabit os suum.

43 Quis sapiens & custodiet hæc? & intelliget misericordias Domini?

1 Canticum Psalmi ipsi David. (Sup. 56. 8.)
Psalmus CVII.

2 **P**aratum cor meum Deus, paratum cor meum: cantabo, & psallam in gloria mea.

3 Exurge gloria mea, exurge psalterium, & cithara: exurgam diluculo.

4 Confitebor tibi in populis Domine: & psallam tibi in nationibus.

5 Quia

5 Quia magna est super cælos misericordia tua: & usque ad nubes veritas tua.

6 Exaltate super cælos Deus, & super omnem terram gloria tua:

7 Ut liberentur dilecti tui.

8 Salvum fac dextera tua, & exaudi me:

9 Deus locutus est in sancto suo:

Exultabo, & dividam Sichimam, & convalem tabernaculorum dimetiar.

9 Meus est Galaad, & meus est Manasses: & Ephraim susceptio capitis mei.

Juda rex meus:

10 Moab lebes spei meae.

In Idumæam extendam calceamentum meum: mihi alienigenæ amici facti sunt.

11 Quis deducet me in civitatem munitam? quis deducet me usque in Idumæam?

12 Nonne tu Deus, qui repulisti nos, & non exhibis Deus in virtutibus nostris?

13 Da nobis auxilium de tribulatione: quia vana salus hominis.

14 In Deo faciemus virtutem: & ipse ad nihilum deducet inimicos nostros.

1 In finem, Psalmus David, CVIII.

2 **D**eus laudem meam ne tacueris: quia os peccatoris, & os dolosi super me apertum est.

3 Locuti sunt adversum me lingua dolosa, & sermonibus odii circumdederunt me: & expugnaverunt me gratis.

4 Pro eo ut me diligerent, detrahebant mihi: ego autem orabam.

5 Et posuerunt adversum me mala pro bonis: & odium pro dilectione mea.

6 Constitue super eum peccatorem: & diabolus stet a dextris ejus.

7 Cum judicatur, exeat condemnatus, & oratio ejus fiat in peccatum.

8 Fiant dies ejus pauci: & episcopatum ejus accipiat alter.

9 Fiant filii ejus orphani: & uxor ejus vidua.

T 5

10

10 Nutantes transferantur filii ejus, & mendicent: & ejiciantur de habitationibus suis.

11 Scrutetur fœnerator omnem substantiam ejus: & diripiant alieni labores ejus.

12 Non sit illi adjutor: nec sit, qui misereatur pupillis ejus.

13 Fiant nati ejus in interitum: in generatione una deleatur nomen ejus.

14 In memoriam redeat iniquitas patrum ejus in conspectu Domini: & peccatum matris ejus non deleatur.

15 Fiant contra Dominum semper, & dispereat de terra memoria eorum.

16 Pro eo quod non est recordatus facere misericordiam.

17 Et persecutus est hominem inopem, & mendicum, & punctum corde mortificare.

18 Et dilexit maledictionem, & veniet ei: & noluit benedictionem, & elongabitur ab eo.

Et induit maledictionem sicut vestimentum, & intravit sicut aqua in interiora ejus, & sicut oleum in ossibus ejus.

19 Fiat ei sicut vestimentum, quo operitur: & sicut zona, qua semper præcingitur.

20 Hoc opus eorum, qui detrahunt mihi apud Dominum: & qui loquuntur mala adversus animam meam.

21 Et tu Domine, Domine, fac mecum propter nomen tuum: quia suavis est misericordia tua. Libera me,

22 Quia egenus, & pauper ego sum: & cor meum conturbatum est intra me.

23 Sicut umbra cum declinat, ablatum sum: & excussus sum sicut locustæ.

24 Genua mea infirmata sunt a jejuniis: & caro mea immutata est propter oleum.

25 Et ego factus sum opprobrium illis: viderunt me, & moverunt capita sua.

26 Adjuva me Domine Deus meus: salvum me fac secundum misericordiam tuam.

27 Et sciant quia manus tua hæc: & tu Domine, fecisti eam.

28 Maledicent illi, & tu benedices: qui infur-

furgunt in me, confundantur: servus autem tuus lætabitur.

29 Induantur qui detrahunt mihi, pudore: & operiantur sicut diploide confusione sua.

30 Confitebor Domino nimis in ore meo: & in medio multorum laudabo eum.

31 Quia assistit a dextris pauperis, ut salvam faceret a persequentibus animam meam.

I Psalmus David. CIX.

Dixit Dominus Domino meo: Sede a dextris meis; Matth. 22. 44.

* Donec ponam inimicos tuos, scabellum pedum tuorum. 1. Cor. 15. 25.

2 Virgam virtutis tuæ emittet Dominus ex Sion: dominare in medio inimicorum tuorum. Hebr. 1. 13. & 10. 13.

3 Tecum principium in die virtutis tuæ in splendoribus sanctorum: ex utero ante luciferum genui te.

4 Juravit Dominus, & non pœnitebit eum:

* Tu es sacerdos in æternum, secundum ordinem Melchisedech. Jos. 12. 24. Hebr. 5. 6. 7. 17.

5 Dominus a dextris tuis, confregit in die iræ suæ reges.

6 Judicabit in nationibus, implebit ruinas: conquassabit capita in terra multorum.

7 De torrente in via bibit: propterea exaltabit caput.

Alleluja. Psalmus CX.

1 **C**onfitebor tibi, Domine, in toto corde meo: in consilio justorum, & congregatione.

2 Magna opera Domini: exquisita in omnes voluntates ejus.

3 Confessio & magnificentia opus ejus: & justitia ejus manet in sæculum sæculi.

4 Memoriam fecit mirabilium suorum, misericors & miserator Dominus:

5 Escam dedit timentibus se. Memor erit in sæculum testamenti sui:

6 Virtutem operum suorum annuntiabit populo suo:

7 Ut det illis hæreditatem gentium: opera manuum ejus, veritas & judicium. 8